

[Berlau]

Det samme gjorde sig gældende vedrørende Forligningsinstitutionen, som i dag alene bruges til at tvinge overenskomster, som folk ikke vil arbejde under, ned over hovedet på dem. Alligevel sagde SF: Den kan vi ikke være med til at afskaffe, for vi ved ikke, hvad der kommer i stedet.

Det er ikke demagogi at afsløre den slags ting, det er reelt. Det er at afsløre, at et parti er begyndt at søge over på en forkert side, og derfor skal det, som det blev sagt i går, betragtes måske ikke som et broderligt klap på kinden, men nærmere som et spark et vist sted og i hvert fald som en opmærksomhedshenledning på, at den er gal, og at I skal se at komme hjem igen!

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Det er egentlig ret fantastisk at høre fru Ingerlise Koefoed. Nu stiger mit blodtryk altid, når jeg hører SF-talere og specielt fru Ingerlise Koefoed, for hun ser jo så uskyldig og så rar og venlig ud, men ikke desto mindre er fru Ingerlise Koefoed i stand til at uddele karakterer i denne folketingsaal. Der var i hvert fald to partier, der var værre end fanden selv, og deraf var mit parti det ene. Vi var menneskefjendske, vi havde ført hetz mod flygtninge, og jeg ved ikke alt det, som fru Ingerlise Koefoed fik sig selv til at sige.

Og så sagde fru Ingerlise også, at hun skam ikke var romantisk, hun var meget jordbunden. Ja, det er muligt, at fru Ingerlise Koefoed er jordbunden, men befolkningen er romantisk, for den stemmer jo på SF.

Når SF synes, man kan give karakterer, vil jeg også godt give SF karakter, for aldrig har jeg hørt magen til hykleri og overbudspolitik. Og så dette: Vi er det arbejdende folk, og nu skal vi have et arbejderflertal.

Hvad er fiskere, hvad er landmænd, hvad er købmænd, hvad er alle de andre i de produktive erhverv? Er de ikke arbejdere? Men det er måske kun børnepædagoger, bibliotekarer og den slags, der er arbejdere, for det er jo dem, fru Ingerlise Koefoed forgylder i alle ender og kanter netop på det arbejdende folks vegne.

Vi siger, at vi vil hjælpe mennesker i nød, og vi har aldrig stemt imod en bevilling, hvor der var tale om nød. Det ved fru Ingerlise Koefoed, og hun ved også, hvordan vi har stemt vedrørende bløderne og vedrørende pensionisterne.

Men vi synes, det er en uforskammethed, at folk, der ikke har den mindste tilknytning til Danmark, kan komme herop og hæve over 200.000 kr. ved kasse 1, når vi spiser vore pensionister af med nogle helt andre beløb. Hvis det er menneskefjendsk, er jeg stolt af at tilhøre et parti, der er menneskefjendsk.

Så vil jeg også godt spørge fru Ingerlise Koefoed, om hun mener, at hele Finlands befolkning består af menneskefjender. Finland har en flygtningekvote på 200. De er fornuftige deroppe i Finland, derfor går det godt, men de har heller ikke noget SF til at ødelægge det.

(Kort bemærkning).

Preben Møller Hansen (FK):

Tiderne skifter. Før i tiden var det sådan, at det var manden, der friede til kvinden, men nu har vi set en kvindelig bejler ligge på knæ og trygle og tigge Socialdemokratiet om at komme i kanen med sig. Det var nærmest uhyggeligt, at noget sådant skulle opleves blandt mennesker, der i realiteten slås for den klasse, vi repræsenterer.

Det, der blev lagt op til her fra fru Ingerlise Koefoeds side, var en fordømmelse af nogle af de krav, der var stillet, idet de efter hendes mening ikke var relevante. Hvad var det for krav i de ændringsforslag til finansloven, som Fælles Kurs havde stillet, Socialistisk Folkeparti ikke kunne stemme for i går? Det var jo nøjagtig de samme krav, der tidligere var kendetegnet for SF's forslag. Vi har tilladt os den frihed at se i de forskellige annaler, hvad man tidligere har sagt fra SF's side, og vi har for så vidt bare brugt nøjagtig den samme argumentation.

Nu er der så sket det, at nogle i SF har ændret signaler, ikke alle, det ved vi, idet der naturligvis er forskellige opfattelser. Nu kan man ikke stemme for nogen af de ting, for det behager ikke Socialdemokratiet.

Jeg har deltaget i utallige møder med fagbevægelsens folk, og jeg har hørt den store rorfører holde brandtaler om, at klassesdomstolen, Arbejdsretten, skulle fjernes. Her stiller vi et forslag om at få fjernet Arbejdsretten, men SF'erne slår hælene sammen, for de samfundsbevarende, arbejderne, skal knokles ned, når de strejker for at få deres ret, og derfor kunne SF ikke stemme for, at Arbejdsretten blev fjernet. Det er nye toner, og derfor kan man godt sige, at tiderne også skifter på det område.